

Van de Redactie

Als donateur van het Johannes Hospitium ontvangt u deze jaarlijkse Nieuwsbrief - misschien wel in uw brievenbus gedaan door een vrijwilliger die in de buurt woont.

We willen u met de inhoud deelgenoot maken van het wel en wee van onze organisatie in het afgelopen jaar en vooruit kijken naar de toekomst.

Het lijkt alweer lang geleden dat er volop media-aandacht was voor de hospicezorg in Nederland. Ook ons hospice ontkwam niet aan die aandacht (hierover berichtten wij in de vorige Nieuwsbrief). Het zag er zorgelijk uit voor hospices door de veranderingen in het financieringssysteem. Inmiddels zijn we een jaar verder en zijn we in wat rustiger vaarwater beland maar zijn wij nog steeds niet uit de financiële zorgen. Onze directeur zal u daarover verder bijpraten.

Komen en gaan

Terugkijkend stond 2016 in het teken van een gaan en komen. Afscheid nemen is iets wat bij een hospice hoort, maar het afgelopen jaar werd er ook afscheid genomen van twee medewerkers. Daarnaast melden zich nog steeds nieuwe vrijwilligers aan, trad er ook een nieuwe verpleegkundige in dienst, vertrok ook weer een aantal vrijwilligers om verschillende redenen en waren er wisselingen in de bestuursamenstelling, b.v. omdat het einde van termijn daar was. Kortom een bonte stoet van mensen die bij ons over de drempel van het hospice stapt en.....ook weer gaat, met een lach en soms ook met een traan. Maar degene die gaat neemt altijd iets mee voor zijn of haar verdere leven: het besef deel te hebben uitgemaakt van een gemeenschap die er met elkaar de schouders onder zet, ieder op haar en zijn eigen plek in huis, en er zo aan heeft bijgedragen dat onze bewoners de laatste fase van hun leven in een liefdevolle, veilige en vertrouwde omgeving kunnen afronden.

En verder leest u over hoe het in dagelijkse praktijk toegaat: over mensen van ver en dichtbij. En natuurlijk wat er met uw geld gedaan wordt.

Tot slot nodigen wij u uit eens over de (lage) drempel van ons Huis te stappen, de sfeer en een kopje koffie te komen proeven en zelf te zien dat uw donaties heel goed besteed worden. U kunt altijd terecht, zomaar spontaan of na een belletje, of tijdens onze Open Huis-zaterdagen, die in de lokale kranten staan aangekondigd.

U bent van harte welkom!

Hospice in beweging

Geheugensteuntje

Als donateur van Stichting Vrienden van het Johannes Hospitium steunt u ons hospice. Bij deze nieuwsbrief vindt u een acceptgiro die bedoeld is als geheugensteuntje. U kunt natuurlijk uw zeer gewaardeerde bijdrage ook via de doneerknop op onze internetpagina of rechtstreeks via uw bank overmaken.

Ook is er een mogelijkheid om uw jaarlijkse bijdrage via een automatische incasso te laten afschrijven. U helpt ons hierdoor bij het besparen van administratieve handelingen. Via onze website kunt u hiervoor een formulier downloaden.

Voor aanmelding of meer informatie
Johannes Hospitium De Ronde Venen
Kamgras 2, 3648 HM Wilnis

T 0297 230 290
F 0297 230 298

E info@johanneshospitium.nl
www.johanneshospitium.nl

Voor donaties
Stichting Vrienden van het
Johannes Hospitium
Bank NL74 RABO 0195 2199 53
ANBI nr. 811208941

Waarom besteedt het Johannes Hospitium uw bijdragen?

Eén van de uitgangspunten bij de oprichting van het Johannes Hospitium is, dat het de bewoners in hun laatste levensfase aan niets mag ontbreken en dat ze in een aangename en veilige omgeving kunnen verblijven. De medewerkers en vrijwilligers doen hun uiterste best om het eerste deel van dat uitgangspunt (het mag de bewoners aan niets ontbreken) waar te maken. Dat kost vaak extra geld, omdat deze zorg veel verder gaat dan officiële vergoedingen.

Het bestuur van het Johannes Hospitium zorgt er in materiële zin voor dat die prettige en aangename omgeving gerealiseerd wordt. En ook dat kost vaak meer dan uit de vergoedingen betaald kan worden. Eigenlijk is er in de vergoedingen geen ruimte voor het onderhoud van de gebouwen. Dit is mede de oorzaak van het jaarlijkse exploitatie tekort. Met andere woorden: "Het Johannes Hospitium kan de zorg, zoals ze die aanbiedt, slechts geven als er extra geld beschikbaar is." En dat geld is wederom in het afgelopen jaar door onze donateurs, stichtingen, bedrijfsleven en particuliere schenkers bij elkaar gebracht. Hiervoor danken wij u hartelijk.

De Stichting Vrienden van het Johannes Hospitium beheert die giften en schenkingen. Mede door een goed beleggingsbeleid, kan jaarlijks het onvermijdelijke exploitatie tekort worden aangevuld. Het bestuur van de Vrienden hoopt dat met uw hulp nog heel lang te mogen blijven doen.

Rob Kerkhoven, voorzitter Stichting Vrienden van het Johannes Hospitium De Ronde Venen

Dank voor al uw financiële steun

- In 2016 waren 1199 donateurs bereid een bijdrage te leveren van in totaal € 62.000,-;
- Bedrijven, verenigingen en kerken droegen nog eens € 7.100,- bij;
- Voor het 'onbetaalde bed' was de opbrengst van het Eilandgolf en de Sinterklaasactie in totaliteit € 10.700,- bestemd;
- Door de deelnemers aan de RABO-fietstocht is € 550,- bij elkaar gefietst;
- Ook aan legaten en giften kwam er weer een bedrag binnen, in totaal € 29.500,-;
- En opnieuw was de opbrengst van de jaarlijkse Haringparty, georganiseerd door de Lionsclub, ad € 7.000,- voor het Johannes Hospitium bestemd.

Van de directie

"Om de zorg betaalbaar en toegankelijk te houden zijn maatregelen nodig die ons allemaal raken", aldus onze bestuursvoorzitter, de heer Klaas Dirk Bruintjes in de Nieuwsbrief van 2016. Een boodschap waar goed naar is geluisterd door onze vrijwilligers en medewerkers. In het licht van financiële maatregelen uit 'Den Haag' betekende dit ook voor het Johannes Hospitium fors bezuinigen. Dat wilde echter niet zeggen dat we bij de pakken gingen neerzitten. Met vereende krachten wisten we allerlei maatregelen te nemen die goed zijn voor onze portemonnee. Vrijwilligers en het vaste team wisten oplossingen te vinden waardoor toch de kwaliteit van zorg gegarandeerd bleef. Dat dat zo is, blijkt uit de vele dankbetuigingen van nabestaanden, die vaak vergezeld gaan van ruimhartige giften/donaties.

Ondanks onze eigen maatregelen en de groeiende politieke focus voor hospicezorg blijft een adequate financiering onze aandacht vragen.

Het lijkt soms moeilijk om financiers uit te leggen wat nu precies hospicezorg is. Deze vorm van zorg wordt gefinancierd vanuit de Zorgverzekeringswet onder de noemer Wijkverpleging en daar zit nu precies de denkfout. Onze verpleegkundigen zijn 24-uur aanwezig en zijn dus, altijd in samenwerking met vrijwilligers, beschikbaar in ons mooie huis. Dit in tegenstelling tot de wijkverpleegkundige die vertrekt wanneer de zorg thuis klaar is. We zullen daar dus op diverse manieren aandacht voor moeten blijven vragen. Ondertussen werken wij aan een gezonde financiële situatie met behulp van onze Vrienden.

R.(Rob) J.C.M. Karremans MPH

Een bijzondere opname

Soms wordt zelfs een hospice geconfronteerd met de grote maatschappelijke vraagstukken die er in de wereld spelen, zoals het vluchtelingenvraagstuk. Zo ook het Johannes Hospitium in Wilnis!

Via veel omwegen (van onbegrip, botte weigeringen, bureaucratie) kwam een Syrisch gezin, dat woonde in een AZC in het midden van het land, gelukkig in contact met ons hospice.

De jonge vrouw, moeder van twee kleine kinderen, was terminaal ziek en uitbehandeld en zocht een plek om de laatste weken van haar leven verzorgd te worden. Zo kwam zij in Wilnis terecht waar zij liefdevol werd opgenomen. En niet alleen zij, maar ook haar man werd gastvrij ontvangen. Hun kinderen vonden tijdelijk onderdak bij een gastmoeder in de buurt van het AZC. Zij bracht de kinderen zoveel mogelijk naar Wilnis, waar zij bij hun moeder konden zijn en natuurlijk door iedereen in het hospice vertroeteld werden.

Het werden bijzondere weken voor de hospice-gemeenschap zo geconfronteerd te worden met een heel andere cultuur die dit gezin met zich meebracht. Ook de vele familieleden en leden van de Syrische gemeenschap die afscheid kwamen nemen, droegen daaraan bij.

Bijzonder dat wij hier in het kleine Wilnis, een bijna onzichtbaar stipje op de wereldkaart, door deze bijzondere opname hebben kunnen waarmaken dat iedereen van welk geloof, ras of geaardheid in zijn of haar laatste levensfase welkom is in ons huis.

Bestuur Stichting Vrienden van het Johannes Hospitium De Ronde Venen

Dhr. R. Kerkhoven, voorzitter
Mw. A. Kool-van Zijl
Mw. M.C. Reurings
Dhr. J.G.M. van Schie, penningmeester
Mw. A. Vianen

Bestuur Stichting Johannes Hospitium De Ronde Venen

Dhr. K.D. Bruintjes, voorzitter
Mw. W. von Hertzberg
Mw. E. de Jonge-Wiemans
Mw. C.F. Jonkers-Schuitema
Dhr. R.P.J. Michels
Dhr. E. Schellekens, penningmeester

Vrijwilligersdag

De jaarlijkse vrijwilligersdag was er weer een met een gouden randje. Ingrediënten daarvoor waren een mooie septemberdag op en aan de Nieuwkoopse plassen, veel medewerkers en vrijwilligers die in bootjes een GPS-tocht gingen varen, die soms voor verwarring maar ook voor veel hilariteit zorgde, een goed verzorgd buffet en een grote verbondenheid! Een dag met een gouden randje dus!

Oproep

Ondanks het feit dat er al zo veel vrijwilligers betrokken zijn bij het Johannes Hospitium kunnen wij toch altijd meer hulp gebruiken. Ditmaal kijken wij uit naar een paar handige mannen/vrouwen met groene vingers die onze tuinploeg komen versterken. Eenmaal in de drie weken op de dinsdagochtend wordt er gesnoeid, gezaaid, opgebonden, opgeruimd en wat niet al! Onze tuin is het visitekaartje van het hospice en om dat te bereiken, kunnen we veel handen gebruiken.

Ook gastvrouwen, die één dagdeel in de twee weken in het hospice willen meedraaien, verwelkomen we van harte!

Afscheid

Afgelopen jaar werd er afscheid genomen van twee vaste, prominente, medewerkers.

Carin

In februari zwaaiden we Carin van Grieken uit. Carin was van het allereerste begin betrokken bij het hospice. Eerst als vrijwilliger, maar al snel als medewerker Psychosociale Zorg. Carin heeft in de loop der jaren veel gesprekken gevoerd met bewoners, maar vooral met naasten, na het overlijden van hun dierbaren. Zij was ook de motor achter de herdenkingsbijeenkomsten die op vaste tijden werden georganiseerd. Zij kon dat als geen ander: bloemen en lichtjes op de juiste plaats, mooi uitgevoerde boekjes, niets ontglipte aan haar aandacht! Vanwege de bezuinigingen lieten we haar node gaan. De psychosociale zorg, zo'n wezenlijk onderdeel van de palliatieve zorg, zal in ieder geval wel, zij het in een andere vorm, worden voortgezet.

Piet

En dan nog een afscheid. Van onze hospice-arts, Piet van Leeuwen. Piet die 16 jaar 'de dokter' was in het Johannes Hospitium in Wilnis (en ook in het Johannes Hospitium in Vleuten) is met pensioen gegaan. Daarnaast was Piet een autoriteit en een veel gevraagd adviseur op het gebied van palliatieve zorg in Nederland.

Zijn afscheid begon bij het hospice in Wilnis, waar hij en zijn echtgenote werden opgehaald 'door een rijtuigje dat hem helemaal naar Vinkeveen reed'. Aangekomen bij de Zeilschool begon een Colleetour, in aanwezigheid van vrijwilligers, medewerkers van beide hospitia en andere genodigden. Tot grote verrassing van Piet kwamen in deze tour, gepresenteerd door onze bestuursvoorzitter in de rol van Twan Huys, veel aspecten van zijn leven voorbij. Met een zang workshop, mooie videobeelden van oud-collega's, speeches van oud-studiegenoten, een gedicht, prachtige liederen die hem werden toegezongen en vele cadeaus werd Piet uitgezwaaid.

In zijn dankwoord hield Piet zijn gehoor o.a. voor dat de organisaties waarvan hij nu afscheid neemt goed zijn in het afscheid nemen, inherent aan het soort zorg. Hij gaf ons vijf punten mee, die heel belangrijk zijn bij elk afscheid en die hij nu ook zelf gebruikte: 'ik hou van je, vergeef me, ik vergeef jou, dankjewel en vaarwel'. Een daverend afscheidsapplaus was zijn deel.

De medische zorg in huis

Na het vertrek van de hospice-arts is de dagelijkse medische zorg overgegaan in de handen van de vier Wilnise huisartsen, die ieder steeds een week zorg voor hun rekening nemen. Ook bestaat de mogelijkheid dat de eigen huisarts van de bewoner de medische zorg in het hospice continueert.

Laatste stukje

Ze is aan haar laatste stukje bezig. Heel ver weg is ze al als ik bij haar bed neerstrijk. Het huis is stil. Er zal geen bezoek meer voor haar komen. Diegenen die afscheid van haar wilden nemen, hebben dat al gedaan. Er zal geen uitvaart zijn want ze heeft haar lichaam ter beschikking gesteld aan de wetenschap. Ik ontkom er niet aan om me daar een beetje een voorstelling van te maken.

Een leven om een boek over te schrijven

Ze komt uit een heel groot gezin. Is al jong uit huis gegaan en heeft al jong beslist dat ze nooit moeder wilde worden. Toch is ze niet verbitterd. Met pretlichtjes in haar ogen en veel humor vertelde ze haar verhaal. Altijd heeft ze voor de kinderen van een ander gezorgd. Twee zijn een beetje háár kinderen geworden. In de krappe drie weken dat ze bij ons in het hospice is, zijn zij bij haar langs geweest om vast afscheid te nemen. Verder vertelde ze geestdriftig over haar liefde voor de verschillende honden die ze in de loop van haar lange leven in haar hart heeft gesloten. Kortom een leven waar je een boek over zou kunnen schrijven. Nu op deze laatste avond van haar leven is ze alleen. Ik zing heel zachtjes een liedje van vrede voor haar: "De vrede van God zij met jou."

De verpleegkundige komt er even bij en we besluiten eerst even koffie te gaan drinken. Als we aan ons tweede kopje toe zijn loop ik eerst nog even bij haar naar binnen en besluit toch maar te blijven. Ze ademt zo oppervlakkig. Nog voor ik mijn koffie op heb valt haar ademhaling helemaal stil. Dit was het dan. Stilletjes weggeleden. De verpleegkundige komt binnen en even later ook mijn collega vrijwilliger. Met zijn drieën blijven we een poosje bij haar. We geven haar met veel aandacht de laatste zorg. Nachthemdje met sterretjes aan...haren mooi gekamd...en een lekkere warme fleece deken over haar heen. Nu kan het nog. Kleedje met het Johanniter kruis op het nachtkastje. Kaarsje aan. Lampjes laag. Het is een bijzonder afscheid.

Waardig sterven

Het ontroert me, als ik bedenk dat deze vrouw, die in haar leven zoveel eenzaamheid kende, misschien ook eenzaam gestorven zou zijn, als ze niet in ons mooie high care hospice terecht was gekomen. Al onze inspanningen, op elk niveau, verrichten we immers met dit als doel. Dat de mensen die aan ons de zorg toevertrouwen, waardig kunnen sterven. En dat deed deze vrouw. Ze heeft onze wereld waardig en in rust verlaten. Zachtjes trekken we uiteindelijk de deur achter ons dicht. We kijken elkaar aan: "Zo is het goed. Dit is ons heel dierbaar."

Cok Wiebes, zorgvrijwilliger